

*Hanem a lélek robajának jövendölt
lapjain im itt a nap: öregségem nyarában
a partról érthetetlen is, miért s hogyan
látom oly félelmes élesen a Véget
elúszni Isten lábai előtt montírozatlanul;
remegnem kellene és félnem nagyon,
de ellenkezőleg: megnyugtatnak a trombitaszók*

Anyámnak

*Ebben a házban
vajúdott anyám
szíve szívemhez
énekelte talán
valami szép dalt
vagy litániát
májusi csöndes
esőért imát
amint hallotta
ő is nagyanyám
szájából mindig
esztendőök során
kínját oltani
mintha gerendák
közt éppen tüzet
csitítana el
bő könnyeivel
vajúdó anyám
tudta: sírásom
úgyis rátalál
a ház előtt már
nyíló orgonák
déli harangszó
s boldog délután.*